

תיאטרון כרמית מירון

ומצליח אפילו להפגיע, כאשר הכניסות והיציאות מהוות חלק מהשתלשלות העלילה.

משחקים בחן רב: אסנת פישמן, נתי רביץ, ריקי בליך, סיון ששון ורותי לנדאו. מומלץ למי שמחפש קרירות ושעשוע קל.

"גיבור מעמד הפועלים" מאת יהושע סובול, התיאטרון הקאמרי; בימוי: עודד קוטלר, תפאורה ותלבושות: עדנה סובול, מוסיקה: חיים אוליאל

"הוא היה אדם פשוט / רבבות ישנם כמוהו / רחב הגרם, איש עמל / יד גסה ומיובלת / לב אדום ונשמה / אם זקנה - אשה פועלת / בת קטנטונת, בן פועט / הוא היה אדם פשוט." (מתוך 'נגד' אלכסנדר פן: שירים)

שעשועי קיץ

התיאטרון הקאמרי: "גיבור מעמד הפועלים", תחיה דנון, אורי גבריאל, אלברט אילוז, יונתן צ'רצ'י, יואב לוי, חרות אשכנזי, מוריס כהן

"הלהקה" בתיאטרון הבימה; עיבוד לבמה: ענת גוב (על פי סרטו של אבי נשר), בימוי: אילן רונן, עיבודים מוסיקליים: רמי קליינשטיין, מוסיקה: יאיר רוזנבלום, נעמי שמר, כוריאוגרפיה: רננה רו, תפאורה: נטע הקר, תלבושות: רוני כרמל

בין ערפילי חום יולי-אוגוסט לבין דאגות מבית ומחוץ, אפשר למצוא פתח מילוט מן הלחות המציקה באולמות המקוררים של התיאטרות. ואולי גם ליהנות מהזגה מרעננת, במקרה הטוב. בנוהג שבועולם (התרבותי) מעבדים מחזה לסרט ולא ההיפך, כמו במקרה של "הלהקה". את הסרט לא ראיתי, ומן ההזגה התאכזבתי. השירים יפים והצעירים מוכשרים וקולותיהם טובים, אלא שחסר בה, בעיני, ממד ערכי כלשהו.

המחזה החדש של יהושע סובול מתבסס על מקרה אמיתי - מאבקם של נהגי התחבורה הציבורית המופרטת, עובדי חברת "מטרודן" בבאר שבע. עד כאן, הכל נכון ולגיטימי. התיאטרון, כידוע, הוא ראי החיים. כבר אמר זאת המלט, בבקשו את פולוניוס לדאוג יפה לשחקנים, כי "הם האספקלריה אשר לזמן וקיצור דברי-ימיו" ("המלט", בתרגום אברהם שלונסקי).

הבעיה נוצרת במעבר בין המקרה המציאותי והפיכתו ליצירה אמנותית, בימתית. כי מה אנו תובעים ממחזה? שיהיה מושרש בתקופתו, בזמנו, אולם גם שייצור השתלשלות דרמטית, הדרגתית, מתפתחת מאליה, ומגיעה לפתרון הבעיה שהוצגה בתחילת העלילה. כדברי צ'כוב: "רובה התלוי על הקיר במערכה הראשונה, חייב לירות במערכה האחרונה".

יהושע סובול יודע לספר סיפור באמצעות גיבוריו, אלא שלמרבית הצער הם לעתים פלקטיים ולא אמינים דיים. בעל חברת האוטובוסים הוא "קפיטליסט חזירי" ואילו הנהג שפוטר הוא קורבן מנוצל. הבן הלוחם, הקם כנגד מעשה העוול - הנו גיבור מעמד הפועלים... את חולשת המחזה הכתוב מצילים, שוב, הבמאי עודד קוטלר וחבר שחקניו הטובים.

אורי גבריאל בתפקיד בבר, הנהג שפוטר שלא בצדק, אלברט אילוז שגילם את הקפיטליסט הציני, יונתן צ'רצ'י, החבר שבגד, ויואב לוי, הבן מורדי - כולם עשו עבודה יפה ומשכנעת. בימים אלה, כאשר סכנת ההפרטה מאיימת לכבוש כל חלקה טובה בחיינו הפרטיים והציבוריים, טוב להעלות על בימת התיאטרון מחזה שיעורר למחשבה את הצופים, הפועלים ובעלי המפעלים למיניהם, על בעיה מורכבת זו.

לקבוצת הצעירים המוכשרת הזאת - ביניהם שירי מימון המקסימה, אמיר פיי גוטמן ואחרים, וכן לזכר אותן להקות שליוו את הלוחמים בדרכים הלוהטות של המלחמות השונות - מגיע מחזה מעמיק, רציני ומכובד יותר.

אולי שורותיו של חיים חפר ישמשו השראה לכותב המחזה הבא: "כי תמיד בבוא הערב / עת פרש שקיעה צוננת / ישטפוני זיכרונות ולא אוכל עוד שאת: / מסעות אל אור השחר, א"ש הלילה / - זֶכַר רֶעַ, השבעה, אור לפידי: / החטיבה קוראת" (מתוך "לחיי החטיבה: תחמושת קלה").

"חתונה מושלמת" מאת רובין האודן; תיאטרון הבימה, תרגום: דניאל לפין, בימוי: מוני מושונוב, תפאורה: אלכסנדרה נרדי, תלבושות: עינת ניר

שעשוע מסוג אחר. קומדיה חביבה ומצחיקה, שאיננה רוצה להיראות כיצירה שקספירית, אלא פשוט פארסה של טעויות. וגם אם וכינו לצוות של שחקנים מצוינים, תחת הדרכתו המקצועית של מוני מושונוב, הרי שיצאנו ברווח מן הצפייה בקומדיה המטרופת של רובין האודן. גם אם היא אבסורדית, היא לא בלתי אפשרית.

בבוקר יום החתונה, במלון בו עתיד להתקיים הטקס המרגש, מתעורר ביל, החתן, בגילומו הכובש של יובל סגל, במיטה לצד אשה צעירה ויפה ובלתי מוכרת. מכאן מתחילה להתגלגל שרשרת של אי-הבנות משעשעות, כאשר כל אחד מנסה להסתיר את האמת מן הגיבורים האחרים. המשחק זורם ומהנה

האורחיים). הבית הבורגני של ראלף (רמי הויברגר המצוין) בנוי על בולען, מעין בור ענק שלתוכו שוקע הבית מדי פעם, ברעידה מפחידה. לג'ורג', חברו הטוב, יש רעידות בלתי פוסקות, וזכר לפצעי המלחמה. ולמעשה, כולם רועדים ועתידיים לשקוע, גם אם הסוף הוא מעין הפי אנד כפוי. המחזה הצנוע הזה זוכה למשחק מצוין של רמי הויברגר, אוהד קנולר, קלרה חורי ודורית לב-ארי, וכן אריה מוסקונה ואורנה רוטברג בקטע קטן אך משמעותי כהוריה הבורגנים והשנואים של דורותיאה, אשתו של ראלף. אפשר לראות וליהנות. ■

"תקופת הסתגלות" מאת טנסי ויליאמס, תיאטרון הבימה; תרגום: שלומי מושקוביץ ויריב גוטליק, בימוי: דדי ברון, תפאורה: לילי בן-נחשון, תלבושות: עינת ניר, עריכה מוסיקלית: אורי וידיסלבסקי

ואחרון חביב, טנסי ויליאמס שלא הכרנו, במחזה מוקדם ולא אופייני לכתבתו (להזכיר: "ביבר הזכוכית", "השמלית ושמה תשוקה" ועוד רבים אחרים). בערב חג המולד, בפרבר אמריקאי, בסוף שנות החמישים, נפגשים שני זוגות צעירים, אשר חיי הנישואים שלהם עלו על שרטון. הגברים, שלא מזמן חזרו ממלחמת קוריאה, עדיין מגששים בחיפושיהם אחרי המנוחה (אולי השיכחה שבחיים

המלצת עתון 77

«המשך מעמ' 42»

חסרים, זהויות שהוחלפו, תאריכים וציטוטים שגויים.

בוריס אקונין: **לווייתן**, מרוסית: יגאל ליברנט, הוצאת ידיעות אחרונות ספרי עליית הגג, 2006, 279 עמ' רומן שלישי בסדרה תיבת פנדורין. השנה 1878. אנאסט פטרוביץ' פנדורין מפליג על אניית הפאר "לווייתן" בדרכו לשליחות דיפלומטית ביפאן. מכורח הנסיבות הוא נשאב שוב אל חקירה של שרשרת רציחות.

רוברטו בולניו: **נוקטורנו בצילה**, מספרדית: טל ניצן, הוצאת עם עובד ספריה לעם 2006, 147 עמ' בהיותו על ערש דווי, כומר, שהוא משורר ומבקר ספרות, נזכר במאורעות חייו הכרוכים בתקופת שלטונו הרודני של פינשה, ועורך חשבון נפש באשר לתפקידו כאיש הרוח בתקופה החשוכה ההיא.

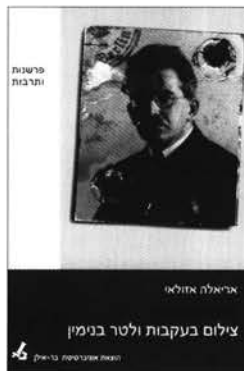
גיל אילוטוביץ: **תמונות חתונה**, הוצאת עם עובד ספרייה לעם 2006, 212 עמ' חיה הקשים של אלקה הפכו אותה לאשה בודדה, קשת מזג ושחרת מדון. ביום התפטרותו של מנחם בגין, היא יוצאת למסע שעתיד לשנות את מהלך הדברים.

קייט אטקינסון: **מאחורי התמונות כמוזיאון**, מאנגלית: יעל אכמון, הוצאת ינשוף 2006, 388 עמ' סאגה משפחתית; שלושה דורות במשפחה של רובי לנוקס "שנולדה במקום הלא נכון, בזמן הלא נכון, ובעיקר למשפחה המאוד לא נכונה".

הזה' שיצאו בשנים 1950-1965; אראל עומדת על ייחודו של העיתון, כיצד שיקף את פני החברה הישראלית ואף זירזו בה תהליכים, בעיקר שינוי פני העיתונות, העלאת ספקות, עידוד חשיבה עצמאית ותפיסה חברתית פתוחה יותר.

אריאלה אזולאי, **היה היה פעם, צילום בעקבות ולטר בנימין**, הוצאת אוניברסיטת בר אילן 2006, 181 עמ' פרשנות לטקסטים מרכזיים של בנימין, מבעד לדימויים החזותיים שאליהם התייחס בכתיבתו; אזולאי מתייחסת גם לדימויים שבנימין לא התייחס אליהם, פרטים שגויים,

זיוה רון: **לוחמה בשטח בנוי**, הוצאת חלונות 2006, 47 עמ' "דודה ירד לערוגות הבושם / להרביצה בנאות דשא. / דודה ירד לגנה ונתן לה סטירה. שמאלו אינה תחת ראשה / וימינו בכיס מעילו..." ('אשה מוכה', עמ' 36)

שרה פרידלנד בן ארזה: **אנא בשם**, הוצאת עם עובד 2006, 66 עמ' "הגיעה עת לומר / ולא הגיע הדבר להאמר / והעת אשה גווזה וקרחת / שקרצפה עורה ונקביה / ובושה ממתינה / לבלנית שאינה / לטבול במקוה שיבשו מימיו" (עמ' 17).

אריאל הירשפלד: **רישומים של התגלות**, הוצאת הרגול עם עובד 2006, 215 עמ' ספר אישי שנכתב מתוך האבל; סיפורי ילדות, בגרות, אהבה, שירים ומסות המצטרפים ל"דיוקן עצמי ולסיפורה של אהבה גדולה".

ניצה אראל: **'בלי מורא בלי משוא פנים, אורי אבנרי והעולם הזה'**, הוצאת מאגנס 2006, 378 עמ' ניתוח טקסטואלי של חוברת 'העולם

דבי סער: **תופרת מילים**, הוצאת כרמל 2006, 63 עמ' ספר ראשון. "אני מוצעת תהתיך / סערות פרועות / פזורים על לבך / פחדו סתורים / בסדק הצר שבין המזרנים" ('ככה אני רוצה אותך', עמ' 42).

רבקה גלשטיין לייפציג: **מצב משפחתי**, הוצאת פרדס 2006, 79 עמ' "אני בלילה חזקה / לא תאמין איך שאני בלילה / מתרוממת עד התקרה / ממלאת את החלל / הפעור בי ביום / כצעה. / לא תאמין איך כנפי מתנועעות..." (עמ' 64, 'אני בלילה חזקה').

אריק א.; עמוס אדלהייט: **אופציה פואטית 2 משוררים**, הוצאת כרמל עמדה 2006, 136 עמ'

"באמצעו של אותו רחוב, כעת לא נכירו / על אחד לגופו / יעמוד / עיניו מאדימות / כפי שמעודן לא, / ישא בכל מאודו / אל המקום" (אריק א., "תחת שמי תל אביב", עמ' 50) "מי כאן בגד / ומי בבגד נשבה כנשבע בחייו, / ומי נשבע להסיר את שומריו מעליו / וכדרך אגב גבה מגבו את גבהו / בחייו" (עמוס אדלהייט, 'מי כאן גיבור', עמ' 110). פרופ' גבריאל מוקד ערך והקדים מבוא לשיריהם של עמוס אדלהייט ואריק א' ('שניהם ביחד, במרכז המצודר').

בילה בלום: **מחזאי מדבר עם בימאי**, הוצאת מאגנס 2006, 245 עמ'

עיון במפגש תרבויות על בימת התיאטרון בין הקלאסיקונים לפרשנות עכשווית של הבמאים היוצרים.